

Ağ göyərçinə dönən şəhid ruhu

Fazil bəylə Nailə xanım dağlar qoy-nunda qərar tutmuş Gədəbəy rayonu-nun Şinix mahalının Qaravəllər kəndin-də doğulub, boya-başa çatmışdılar. Bir-birlərinin halına, xasiyyətinə yaxşı bələd idilər. Fazil həm də 1-ci Qarabağ müha-ribəsində iştirak etmişdi, onun bu və-tənpərvərliyi, qorxmazlığı da Nailə xanı-mın nəzərində bir mərtəbə də onu ucalt-mışdı. Bir-birlərinə könül vermişdilər, əhd-peyman bağlamışdılar. 1995-ci ilin sentyabrında - bir payız günü ağsaqqal-ların, ağbirçəklərin xeyir-duası ilə Qara-vəllər kəndində toyları oldu. Bütün kənd əhli toyda iştirak etdi, bəylə gəlinə xoş-bəxtlik arzuladı. Uca Tanrı da bu alqışı, xeyir-duanı eşitdi. 1997-ci ilin 2 dekabrında oğul övladları dünyaya gəldi, adı-nı Loğman qoydular. 2001-ci ilin 20 fev-ralında isə ailənin ikinci oğul övladı dünyaya gəldi. Kamran qoydular körpə-nin adını, taleyini Allaha ismarladılar. Beləcə, gənc ailəyə Allah-təala bir-birin-dən gözəl iki oğul payı bəxş etdi.

tlarında doğulduğu kəndə gəlirdi. Axı Kamran həm də ailənin sonbeşiyi sayılırdı. Sonbeşik isə xalqımızın təfəkküründə "yurda keşik" - yəni ata-baba ocağının keşikçisi, davamçısı hesab olunur. Amma Kamranın yurd sevgisi yalnız doğulduğu kəndi, rayonu sevməklə məhdudlaşmırdı, onun könül dünyasında böyük Azərbaycan - yəni bütün vətən sevgisi vardı.

Vətən sevgisi həm də Kamranın canına - ruhuna nəsildən-kökədən gələn bir miras idi. Belə ki, atası Fazil kişi də Qarabağ veteranı idi. Anası Nailə xanımın atası - yəni ana ba-bası olan Həsənov Vidadi Hümbət oğlu da 1-ci Qarabağ müharibəsində Murovda döyüşüb. Başkəndin ermənilərdən alınmasında fəal iştirak edib, bir sıra döyüşlərin iştirakçısı olub (ordu sıralarından təxsis olunandan xeyli son-rra dünyasını dəyişib).

Bundan başqa, Kamranın ata babası Qası-mov Vəli Nasir oğlu da 1941-1945-ci illər Böyük Vətən müharibəsində iştirak edib və həlak olub.

Onu da qeyd edim ki, Kamrangilin kəndi olan Qaravəllərin ərazisi ermənilərə yaxın, sərhəd bölgəsidir və hər an marığa yatan mənfur düşmən bu kəndi atəş altında sax-layıb. Kamranın əmisi Azərbaycan dili və ədə-biyyat müəllimi olmuş Qasimov Faiq İsrafil oğlu hələ 1994-cü ildə Qaravəllər kəndi yaxın-lığındakı Palıdlı postunda keşik çəkərkən na-mərd ermənilərin gülləsinə tuş gəlib, şəhid olub.

Kamranın əmisi oğlu Qasimov çilingir Mayıl oğlu 14 yaşında ikən səhər-səhər kəndin mal-qarasını örüşə apararkən, kəmfürsət ermənilər Xonça tala deyilən yerdə avtomat-dan atəş açaraq bədənini dəlmə-deşik edib öldürmüşdülər.

Kamranın bibisi Zərifənin qızı - təxminən 20-21 yaşlarında olan Ocaqverdiyeva Turac Qulu qızı da calçaq düşmənlərimizin basdırdığı minaya düşüb şəhid olub.

Deməli, Kamranı kəndə, el-obaya bağlayan cəhətlər həm də strateji baxımdan təhlükə-li mövqedə yerləşən və uğrunda əzizlərinin can qoyduqları torpaq müqəddəsliyi ilə bağlı idi. Dörd nəfər can qohumu - qan qohumu bu doğma ata-baba yurdu uğrunda, vətən yolun-da can qoyub getmişdi.

Kamran Fazil oğlu Qasimov 23 iyul 2019-cu ildə Gədəbəy rayon hərbi komissarlığı tə-

rəfindən hərbi xidmətə çağırılır. O, 2016-cı ilin şanlı Aprel döyüşləri nəticəsində işğaldan azad olunmuş Cəbrayıl rayonunun Cocuq Mərcanlı kəndində - Lələtəpə yüksəkliyində hərbi xidmətə başlayır. Döyüş silahlarınının, xüsusən də pulemyotun sirlərinə dərinləndirən yiyələnir.

2020-ci ilin 27 sentyabrında başlanan Vətən müharibəsinin ilk günlərindən döyüşlərə atılan Kamran baş atıcı kimi öz pulemyotu ilə xeyli sayda düşmənin canlı qüvvəsini biçib-tökür. Hətta döyüşlərin birində mühasirəyə düşən 62 hərbiçimizi düşdükləri çətin vəziyyətdən xilas etməkdə müstəsna xidmətlər göstərir. Füzulidən Xocavəndə qədər çətin döyüş yolu keçən Kamranın son döyüşü oktyabrın 26-da olur. Düşmənin atdığı tank əleyhinə minamyot nəticəsində onun döyüşdüyü 11 nəfərlik dəstə, hamısı manqa komandiri ilə bir yerdə şəhid olur. Həmin vaxt Kamran baş nahiyəsindən ağır yaralanıb tanınmaz hala düşür. Ona görə də həkimlərin test-analizləri nəticəsində kimliyi müəyyənləşdirildikdən sonra - noyabrın 26-da, atasının ad günündə Sabunçu rayonunun 1-ci Zabrat qəsəbəsində Şəhidlər xiyabanında torpağa tapşırılır. Onun hərbi şücaətləri dövlətimiz tərəfindən yüksək qiymətləndirilir, "Vətən uğrunda", "Füzulinin azad olunma-sına görə", "Xocavəndin azad olunmasına görə", "Cəsur döyüşçü" medalları ilə və 3-cü dərəcəli "Vətənə xidmətə görə" ordeni ilə təltif olunur.

Kamranın anası Nailə xanımla söhbət zamanı deyir ki, çox ailəcanlı, ağıllı uşaq idi. Yaş az olsa da, yaşından böyük uşaq idi. Dər-sədən çıxandan sonra iş tapır, evi də dolandırır. Hərdən tay-tuşları ilə futbol oynamağa da gedərdi. Çox şən idi. Ata-anasına çox bağlı idi...

Nailə xanım bir neçə qeyri-adi məqamı-lardan da danışdı. Dedi ki, döyüşlər gedən ərə-fələr idi. Gördüm bir ağ göyərçin gəlib özünü bərkəndə bizim pəncərəmizə vurdu, başından ağır yaralandı. Saat 6-7 arası oldı. Qaçdım, göyərçini əlimə götürdüm, istədim ki, su ver-rəm, köməklik edib sağaldım. Ancaq göyər-çin əlimdə can verdi. Onda küreyimin arasın-dan elə bil ki, od qopdu. İçimdən çox narahat duyğu keçdi. Üreyimə damdı ki, balamın baş-şında nəşə var. Həmin gün Kamrangilin dəstəsi minomyot atəşi nəticəsində şəhid olmuş-du. Kamran da başından ölümcül yaralanıb şəhid olmuşdu. Kamranın anası bir maraqlı məqamı da danışdı. Dedi ki, Kamran şəhid olandan sonra müşahidə edib görürəm ki, hər səhər azanında bir ağ göyərçin gəlib üz qib-ləyə sarı durur, azan qurtarandan sonra çıxıb gedir.

Nailə xanım bir qeyri-adi epizod da danış-dı. Dedi ki, Kamranın ad günüydü, əhsan ver-riydik. Bir də gördük ki, bir ağ göyərçin gəlib navesin (çovustanın) altına girdi. Sonra da yavaş-yavaş gəlib pəncərədən Kamran üçün düzəltdiyimiz otağa girdi, Kamranın şəkilləri-nə baxa-baxa otağı gəzib-dolandı. Girdiyi pəncərədən də çıxıb navesin altına qayıtdı. 2 gün navesin altında qalandan sonra çıxıb get-di...

Şəhid anasının bu müşahidələri bir daha (şəhid) ruhun(un) ölməzliyinə ilahi işarələrdir. Göyərçin sülh quşu sayılır. Kamran da ölkə-mizin əmin-amanlığı və torpaqlarımızın işağçılardan təmizlənilib, dinc-rahət nəfəs almağımız naminə cihad qalxıb, canını vətən uğrunda fəda etdi. Ruhu ağ göyərçin donunda cənnət mələyinə dönüb bizləri salamlayır, - mən ölməmişəm, - deyir.

✍ Şakir Albaliyev